

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۰۸

احسان الله اریزی

نړیوالی ټولني

۷۱ برخه

سیمه ییزه ټولني

اروپا

پنجم څپرکی

سیمه ییزه ټولني

د سیمه ییزه ټولنو پېژندنه Regional Association:

سیمه ییزه ټولني هغه دی چې د نړۍ په یوه لویه وچه (قاره، براعظم) یا سیمه کې جوړېږي او د هماغه لویې وچې/ سیمې هېوادونه پکې غړیتوب اخیستلای شي. د دې خبرې معنی دا ده چې په یوه سیمه ییزه ټولنه کې د یوې لویې وچې/ سیمې د ټولو هېوادونو گډون حتمي نه دی.

له هغه ځایه چې نړیوالو ټولنو نه شواي کولای، ټولو هېوادونو/سیمو ته سم خدمات وړاندې کړي، سیمه ییزه ټولني جوړې شوي چې په یوه ټاکلي سیمه کې خلکو ته مناسب خدمات (اکثراً ځانگړي لکه د افریقا اقتصادي کمیسیون) ورسوي.

لومړني سیمه ییزه ټولنه په امریکا (لویه وچه) کې جوړه شوي ده. له دې وروسته اروپا، آسیا او افریقا راځي. ډېری سیمه ییزې ټولني په سیاسي، اقتصادي او ټولنیزو چارو بوختی دی. په امریکا کې د سوداگري ونډه پکې درنه ده؛ خو په اروپا کې سیاسي – پوځي عوامل ځواکمن ښکاري لکه ناتو. په افریقا کې د د خپلواکۍ هلې ځلې او بیا اقتصادي او ټولنیزه گډ کار د ډېرو ټولنو جوړېدو ته لارې پرانستي.

له دې لندې سرېزي وروسته، سیمه ییزه ټولني په څلورو غټو برخو وېشل شوي دي:

- . د اروپا او اتلانتيک سیمه ییزه ټولني،
- . د اسيا سیمه ییزه ټولني،
- . د افریقا سیمه ییزه ټولني،
- . د امریکا سیمه ییزه ټولني،

لومړی: د اروپا او اتلانتيک ټولني:

د اروپا په لویه وچه او اتلانتيک (اتلس) سیمه کې، څو سیمه ییزه ټولني شته چې ډیر د پام وړ کارونه یې سر ته رسولی او د خپلو اهدافو سره سم په عمومي، سیاسي، اقتصادي او پوځي برخو وېشل کيږي چې ځیني د دولتونو له استازو او ځیني د خلکو یا مقننه قوې د استازو جوړېږي.

عمومي ټولني هغه دی چې د غړو هېوادونو تر منځ ټولې اړیکې سمبالوي؛ خو ځیني بیا داسې ځانگړي وي، چې په یوه ټاکلي سیمه/ موضوع/ یا فعالیت بوختی وي. په اقتصادي برخه کې د اروپا دا ټولني د یادولو وړ دي:

- . د اقتصادي پراختیا د همکارۍ ټولنه چې وروسته د اروپا له سیمې ووت،
- . د ازادې سوداگري اروپايي ټولنه EFTA،

- . د ډېرو سکرو او پولادو اروپايي ټولنه ECTS چې په کال ۲۰۰۲ کې پای ته ورسیده،

په سیاسي برخه کې د اروپا شوري او په سیاسي-پوځي برخه کې ناتو د یادولو وړ دي. ناتو اوس د جغرافیې په حساب یوه نړیواله ټولنه بلل کيږي، او د دې کتاب د نړیوالو ټولنو په برخه کې په تفصیل خبرې پری شوي دي. [1]

۱-د اروپا شوري (Council of Europe (CE):

په ۱۹۴۶ او ۱۹۴۷ کلونو کې، په بېلابېلو اروپايي هېوادونو کې، د فدرالي اروپا ټولني، د اروپايي لیگ ډلې، د متحدو اروپايي هېوادونو سوسیالیستي غورځنگ او د اروپا د یووالي لیبرالیست خوځښت، په شان حرکتونه د اروپا شوري جوړولو ته لار پرانیسته.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

د فدراليسم پلويانو د کال ۱۹۴۸ په مې کې، په لاهه (هالنډ) کې يو غيردولتي کنفرانس جوړ کړ چې د اروپا کنګري په نامه يادېږي. دې کنګري يوه گډه اعلاميه تصويب کړه چې څلور غټ ټکي يې درلودل: د يوې اروپا جوړول، د بشري حقونو د يو ميثاق تصويب، د اروپايي محکمې جوړول او اروپايي پارلمان.

د اروپا شوری د جوړولو تړون، د کال ۱۹۴۹ د مې په ۵ په لندن کې د فرانسې، ايرلنډ، بلجيم، دنمارک، ايتاليا، لوګزامبورګ، هالنډ، ناروې، سوېډن او برتانيا د استازو له خوا لاسليک شو. د لاهه کنګري د پرېکړې له مخې، دې نوي جوړښت ته، د اروپايي ټولني په ځای د اروپا شوری يا CE نوم غوره وبلل شو.

اهداف: د دې شوری د اساسنامې لومړي ماده وايي چې دا ټولنه د هغه هېوادونو په مخ پرانستې، چې د ولسواکۍ، د بشري حقونو، د قانون د واکمنۍ او د فرهنگي گډ کار د پراختيا له پاره هڅې کوي.

غړيتوب: دا شوری په لومړي سر کې ۱۰ غړي هېوادونه درلودل چې بنسټ اېښودونکي بلل کېږي. وروسته دې هېوادونو هم د CE غړيتوب واخست: يونان ۱۹۴۹، ترکيه او ايسلنډ ۱۹۵۰، لويديځه جرمني ۱۹۵۱، استريا ۱۹۵۶، قبرس ۱۹۶۱، سوېتزرلنډ ۱۹۶۳، مالټا ۱۹۶۵، پرتګال ۱۹۷۶، اسپانيا ۱۹۷۷، لېختن شتاین ۱۹۷۸، سان مارينو ۱۹۸۸، فنلنډ ۱۹۸۹، هنگري ۱۹۹۰، پولنډ ۱۹۹۱، بلغاريا ۱۹۹۲، استونيا، لتوانيا او سلوونيا، چکيا، سلواکيا او رومانيا ۱۹۹۳؛ آندورا ۱۹۹۴؛ لاتويا، البانيا، مولداويا، شمالي مقدونيه او اوکراين ۱۹۹۵؛ روسيه او کروشيا ۱۹۹۶، جورجيا ۱۹۹۹؛ ارمينيا او آذربايجان ۲۰۰۱؛ صربيا، موناکو او بوسنيا او هرزگوينا ۲۰۰۴ او مونتینګرو ۲۰۰۷. په دې توګه وینو چې له واتيکان او بيلاروس پرته د اروپا ټول هېوادونه په دې شوری کې غړيتوب لري. [2]

امريکا متحده ايالات، کانادا، مکسيکو او جاپان د دې شوری څارونکي دي او د کانادا، مکسيکو، اسراییل او د ترکي قبرس او فلسطين (چې خپلواکه نه دی) د ملي شوری گانو استازي د CE په غونډو کې برخه اخستلای شي. [3] جوړښت:

دارالانشا: دارالانشا له منشي، مرستيال سرمنشي او يو شمېر نړيوالو کارکوونکو څخه جوړه ده. د CE سرمنشي د پارلماني ډلې Parliamentary Assembly له خوا د ۵ کلونو له پاره ټاکل کېږي. سرمنشي دنده لري چې اوږدمهاله پلانونو جوړ کاندې، د شوری کاري پلانونه مديریت کړي، بودجه تصويب ته چمتو او مالي چارې وڅاري.

دا سرمنشي يو مرستيال لري چې د پارلماني ډلې له خوا به جلا ټاکنو کې غوره کېږي. [4] د وزيرانو کمېټه: دا د CE تصميم نيونکی ځای دی چې د غړو هېوادونو د بهرنیو چارو وزيران او يا په ستراسبورګ کې د دې هېوادونو د دايمي استازولي مشرانو، پکې گډون کوي. دا کمېټه د CE تګلارې او کړنلارې ټاکي، بودجه منظوري او د شوری کارونه څاري.

پارلماني ډله: په دې ډله کې د ۴۷ اروپايي هېوادونو ۳۲۴ غړي شته. دا ډله د CE سرمنشي او مرستيال منشي؛ د بشري حقونو کميشنر او د بشري حقونو د اروپايي محکمې قاضيان ټاکي، ټاکنې څاري او د خبرو اترو له پاره دموکراتيکه فضا برابروي. د دې کمېټې پرېکړې الزامي نه لري؛ خو د غړو هېوادونو له تصويبه وروسته الزامي کېږي.

د ملي او سيمه ييزه مديرانو کانګرس Congress of Local and Regional Authorities: کانګرس په ۴۷ غړو هېوادونو کې، د ملي او سيمه ييزه ولسواکۍ د ټينګولو او پراختيا له پاره زيات باسي. کانګرس دوه برخې لري. لومړی کورني چارې او دويم سيمه ييزه کانګرس همدا شان درې کمېټې لري چې د څه باندې ۱۵۰۰۰۰ ملي او سيمه ييزه مديرانو څخه، ۶۴۸ ټاکلي غړي سره يو ځای او همغږي کوي.

د بشري حقونو اروپايي محکمه European Court of Human Rights: دا قضايي ارگان اروپايانو ته هغه حقونه ګرنتي کوي چې د بشري حقونو له پاره اروپايي کنوانسيون په ګوته کړي دي. دا محکمه د دولتونو او افرادو په مه پرانستې او تابعيتي تعلق ته نه ګوري. د اروپا شوری ۴۷ غړي د اروپا کنوانسيون غړي هم دي.

د بشري حقونو کميشنر Commissioner of Human Rights: دا کميشنر ټولو هغه اقداماتو ته په خپلواکه توګه د مسوولينو پام اړوي چې بشري حقونو ته زيان رسوي.

د NGO گانو کنفرانس Conference of NGOs: ۴۰۰ غيرحکومتي موسسې يا NGOs په دې کنفرانس کې ځای لري. دا د سياسيونو او عوامو يا خلکو تر منځ اړيکې ټينګوي او د مدني ټولنو غږ بلل کېږي او په هغه ګټو تمرکز کوي چې NGO گانې يې د اروپا اوسيدونکو ته رسوي. [5]

نړيوال گډ کار Global Co-operation: اروپايي شوری له اروپايي ټولني يا EU سره په ملګرتيا کار کوي او په اروپا کې دا منشي ارگانونو او ګاونډيانو هېوادونو او له UN سره نژدې اړيکې ساتي.

فعاليتونه: د اروپا د يووالي ژمنليک (عهدنامه) (ماستريخت) د – ۴D مادې له مخې، اروپايي شوری د اروپايي ټولني يا EU د تګلارو ټاکل او د عمل ابتکار په غاړه لري او د هېوادونو د مشرانو او د بهرنیو چارو وزيرانو او د اروپا کميسيون د مشر څخه جوړه ده. د اروپايي شوری مشر دا واک لري چې د اروپايي کميسيون مشر او د اروپايي ټولني د بهرنیو چارو وزير وټاکي. اروپايي شوری په کال کې لږ تر لږه دوه ځلي غونډه کوي او د اروپايي دولتونو

استازي، د اروپا کورني او بهرني مسايل څېړي، په لويو سياستونو او لومړيتوبه په نښه کوي. اروپايي شورى په کورنيو مسايلو کې کولای شي چې د ټولو اروپايي ټولنو په استازيتوب پرېکړې وکړي. EC فصلې غونډې جوړوي، د قوانينو د جوړولو واک نه لري؛ خو د اروپايي هېوادونو تر منځ د يووالي او نژدېوالي په برخه کې ډېرې هڅې کوي.

تر کال ۲۰۰۴ پورې چې د اروپا اساسي قانون نافذ شو، د دې شورى ونډه خورا د پام وړ وه؛ ځکه د اروپايي ټولني پرېکړې بايد د يو نړيوال تړون په شان، د دولتونو د مشرانو له خوا لاسليک شوي وای او دا کار به د اروپا شورى له خوا تر سره کېده. لکه د ماسټريخت يا امستردام تړون چې لومړی د اروپا په شورى کې تصويب او بيا د يو نړيوال تړون په توگه د ولسمشرانو له خوا لاسليک شو. [6]

په کال ۱۹۵۰ کې د بشري حقونو اروپايي تړون، په ۱۹۵۱ کې د اروپا د کرنې ټولني جوړول، په ۱۹۵۷ کې د اختلافونو د سوله ييز حل تړون، په ۱۹۶۱ کې د اروپا د ټولنيز کړنلاره تصويب، په ۱۹۵۵ او ۱۹۷۷ کې د ترهگرۍ ضد مبارزې په برخه کې د دبلين او ستراسبورگ تړونونه؛ په ۱۹۸۷ کې د شکنجې، جزاگانو او غيرانساني کړنو د مخنيوي تړون؛ په ۱۹۵۸ کې د پخواني معماري اثارو د ملاتړ تړون د شورى له مهمو فعاليتونو څخه شمېرل کېږي چې ټولو غړو هېوادونو لاسليک کړي او تر اوسه نافذ دي. [7]

مقر: د CE مقر په ستراسبورگ (فرانسه) کې دی.

[1] سازمان های بين المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۱۵۳-۱۵۴

[2] coe.int/en/web

[3] coe.int/en/web

[4] coe.int/en/web

[5] coe.int/en/web

[6] سازمانهای بين المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۱۰-۳۹۸

[7] سازمانهای بين المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۱۰-۳۰۸